

е истинна добродѣтель, нъ повече хитрость и лукаво своеползие. Добродѣтель-та ся обичя отъ него, защото е по себе си божественна.

15. Той иска да бѣде съвършенъ и едно съ Бога; защото-то неговый духъ е отъ Бога и ся управя къмъ високо-то онова начало.

16. Той обичя живота, защото-то той е едно съществуваніе въ Бога, смърть-тѣ прѣзира, защото-то тя е само едно маловажно измѣненіе въ начина на съществуваніе-то му.

17. Той ся грижи и за силѣ, ягкость, способность и здравіе на тѣло-то, кое-то е като сачиво къмъ нѣравствено-то му осъвършенствуваніе. Вън-къшно-то украшеніе и хубость-та ся считатъ отъ него като прѣминуемы нѣчта.

18. Той не прѣнебрегава радости-ты на живота, что му спомагатъ само къмъ прохладженіе на тѣло-то и къмъ осилваніе за новы работы. Обаче той непуща всякъ радость, ако чрѣзъ това може да умножи чуждо-то благополучіе.

19. Богатство-то, честь-тѣ и почетъ-тѣ той не счита нито като прѣдмѣти на прѣзреніе, нъ нито пакъ като прѣдмѣти на постоянно стараніе. Тыи му сѣ само спомагателны срѣдства къмъ по голѣмо стараніе за чловѣческо-то благополучіе.

20. Всякога и на всяко мѣсто е той пѣленъ съ любовь къмъ чловѣцы-ты, какъ-то Богъ. Чужды-тѣ неблагоприятности не го отдаляватъ съвсѣмъ отъ тѣхъ любовь. Благодѣянія-та си испълнява той по драго скритомъ, отъ колко-то прѣдъ очи-ты на хора-та.

21. Той самъ знае, кои нѣчта трѣбва да прѣд-пріимва въ живота си. Прѣминѣло-то врѣмя на тоя животъ притѣжява той чрѣзъ въспомнюваніе, на-